

γίνεσθαι εἰς πολὺ Ἠλάτος· εἶναι κάλλιστον, εἰ δυνατόν, νὰ εἶναι πάντοτε Μινόςσιχα, ἢ Δισίχιχα, ἢ καὶ Τετράσιχιχα· εἰδὲ μὴ, τὰ περισσώτερόν των νὰ ἐκτείνηται ἕως τῶν Ὀκτώ Στίχιων· ἐπειδὴ ὅσον ἢ Ἐκτασίς των ἤθελε γίνεσθαι πλατυτέρα, τόσον τὸ Λιγνιτόμενον ἤθελε σκοτιζέσθαι περισσώτερον, ὅχι μόνον μὲ Μεταφορὰς, καὶ ἄλλα ἐκ τῶν ὀπισθεν εἰρημένων Τρόπων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἴδιον Ἠλάτος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἤθελε συγχιζέσθαι τὸ Μινημονικόν, καὶ δὲν ἤθελε συντηρῆ ἀκριβῆ τῶν προειρημένων τὴν Μνήμην εἰς Σιέψιν, καὶ Εὐρέσειν τοῦ ζητουμένου. Σιέψιν δὲ Εἰδὴ εἰς τὰ Αἰνίγματα μετεχειρίσθησαν οἱ Ποιηταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐκ μὲν τῶν Ἑκμétrων τοὺς Ἡρώεις, Ἡρωελεγεῖους, καὶ Ἰάμβους· ἐκ δὲ τῶν Πολιτικῶν τοὺς Δεκαπενταφυλλάβους, Δωδεκαφυλλάβους, καὶ Ὀκταφυλλάβους.

Ἐκφρασις αὐτῶν.

Ἡ Ἐκφρασίς των γίνεται καὶ Δηγηματικῶς, καὶ Διαλογικῶς. Καὶ Δηγηματικῶς μὲν γίνεται κατὰ δύο Τρόπους, ὡς ἐκ Μέρους τοῦ Αἰνίγματος, καὶ ὡς ἐκ Προσώπου τοῦ Ποιητοῦ· καὶ ἐκ Μέρους μὲν τοῦ Αἰνίγματος, καθὼς εἰς τὸ ὑποτιθέμενον τοῦτο, ὡς ἄντισπρόβλητον·

» Ἐγὼ μόνος γεννήθηκ' ἀπ' Ἀμύτορα Πατέρα,
καὶ τὰ Παιδιά μου γέννησαν Πατρός μου τὴν Μητέρα.

Τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸν Χρόνον, καὶ Παῖδάς του τοὺς Ἑσσαρας Κικρούς τοῦ Ἔτους, τοὺς Μῆνας, τὰς Ἑβδομάδας τὰς ὼρας, καὶ τοῦ Πατρός του τὴν Μητέρα, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν. Ὡς ἐκ Μέρους δὲ τοῦ Παιητικοῦ Προσώπου πάλιν, ἢ πρὸς τὸ ἴδιον Αἰνίγμα παροῦντος τὸν Λόγον, καθὼς εἰς τὸ παρὸν σημαῖνον τὸ Ῥόδον·

» Δός μοι τὸν λευκοκόκκινον Ἰῶν Κικρομητέρα,
καὶ μὴ μὲ τὰς Σαῖτας σου ὠθεῖς νὰ φύγω πέρα.
ἢ πρὸς τινα προβάλλοντος αὐτὸ, καὶ Λύσειν ζητοῦντος, καθὼς εἰς τὸ κατωτέρω, τὸ δηλοῦν τὸν Ἥλιον·

» Εἶδον ἀρήτοις Ὀμμασι Δέσποτα Στεφηρότε,
» Νέον Ἡρεσβύτην ἐν ταυτῷ τέλεισθ', κλιμμένον,
» Ὑψιπετῆ, καὶ χθαμαλόν, κλονούμενον, ἐδραῖον,
» Φωτίζοντα, σκοτιζοντα, τέμνοντα, συντελοῦντα,
» Καὶ σώζοντα ἐν τῇ Φθορᾷ, τοῖς Ἥλοις συμπιγνύοντα.

Διαλογικῶς δὲ ἐκφράζεται τὸ Αἰνίγμα, ὅπου εἰσάγονται εἰς αὐτὸ νὰ ποιῶσι Διάλογον μεταξὺ των δύο ὑποτιθέμενα ὡς Πρόσωπα, καθὼς εἰς τὸ παρὸν τοῦτο τὸ δηλοῦν τὴν Ἡμέραν, καὶ Νύκτα, εἰσάγεται ἢ μία νὰ διαλέγηται μὲ τὴν ἄλλην·

» Ἡμεῖς, Ἀδελφαὶ γνήσιαι, Ψυχῶν δίχα,
» Ἄλλη μὲν ἄλλης τῷ Χρόνῳ πρεσβυτέρα,
» Ἴσαι δὲ πᾶσαι τοὺς Δικύλους τῶν Χρόνων·
» Εἰ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἀνοίγομεν Στόμα,
» Βαδίζομεν δὲ μὴ Πόδας κεκτημένας,
» Ἐντεῦθεν ἰσολαοῦμεν, ὡς ὄρν' ἔχεις,
» Καὶ πανταχοῦ πάρεσμεν, εἰ σκοπεῖν θέλεις.

Τὸ τοιοῦτον ἠμπορεῖ νὰ γένη καὶ εἰς περιττώτερα Πρόσωπα, καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἔξωθεν εἰσαγόμενα εἰς Διάλεξιν. Ἐσῶσαν δὲ ἰκανὰ τὰ τσαῦτα καὶ περὶ Αἰνιγμάτων πρὸς Γύμνασιον τῶν Νέων.